

MLJETSKI

VJESNIK

PROLJEĆE/LJETO, 2022.

Dragi moji osmaši, oduvijek su rastanci bili prepuni emocija, oči pune suza, a u grlu riječi zastanu i ostanu neizgovorene. Ali svaki je rastanak ujedno i početak nečeg novog. Nakon punih osam godina napuštate svoje gnijezdo jer još jedan životni ciklus počinje s novim nadama, željama i očekivanjima. S ponosom opraštam se od VAS jer bila mi je velika čast biti dijelom VAŠEG odrastanja, VAŠEG obrazovanja. Postali ste neizostavni dio, ne samo moga radnog vijeka, već i životnog puta. Bili ste moji vjerni suradnici, moji najbolji vodiči, usadili ste temelje novih znanja i obogatili moje spoznaje po pitanju glazbenog izričaja, filmskog stvaralaštva. Uživala sam u razgovorima i raspravama s VAMA, u našim druženjima virtualno i u stvarnosti. Pripremali smo se za daljnje životne izazove, davali najbolje što smo znali i mogli, nekada smo na tom putu i griješili, ali vjerujem kako ćemo se svi skupa rado sjetiti i tih trenutaka. Poštivali smo jedni druge, prihvaćali međusobne različitosti, gradili smo bolji i zdraviji svijet pa makar samo unutar naše razredne zajednice. Hvala VAM što ste bili dio mog životnog puta, ostavili ste neizbrisiv trag te su VAM moja vrata uvijek otvorena bilo za pomoć, savjet ili prijateljsku riječ. Želim VAM puno uspjeha u daljnjem obrazovanju i životu jer tek ste zakoračili u život u kojem će VAM se otvarati brojne mogućnosti, životni putevi, a neke ćete morati samostalno izabrati.

Moguće je da ćete zalutati, izabrati put nejasnog odredišta, doživljavati ćete uspone i padove, ali to je normalno jer to je život. Budite svoji kao i do sada, razmišljajte svojim glavama i pokušajte ne upasti u životne zamke, ali prije svega nastojte biti dobri ljudi. Neka VAS krasi poštenje, iskrenost, pravednost, susretljivost, ljubav, ljudska dobrota i empatija jer kao što je nekada davno rekao Matoš to ću citirati i ja VAMA, dragi moji osmaši, „Ljepše je postati čovjek nego kralj!“

Knjiga me vodi na nezaboravna putovanja

Knjige. Predmeti čiji tekst može sadržavati razna znanja ili na primjer neke pustolovine.

Za mene one ponekad znaju biti bijeg od cijelog svijeta u razne pustolovine koje se događaju u knjigama. Čitanjem dođem na mjesta koja u stvarnosti ne postoje, postanem ili se sprijateljim s bićem koje je u stvarnosti samo mit ili se pak upustim u putovanje kroz vrijeme. Sve nabrojano u sumornoj i dosadnoj stvarnosti postaje nemoguće, alio zato knjige to sve ostvare. Ponekad i razmislim o nestanku svih knjiga na svijetu, ali onda shvatim koliko bi sve postalo crno. Zamislite dijete koje čitajući postaje sretnije i slobodnije te razvija svoju maštu, bez koje bismo bili slični robotima. Kada bi mu se ta knjiga, odnosno bijeg od stvarnosti, oduzele, ne bi saznalo sve ljepote koje krase nezaboravna putovanja kojima nas knjige vode. Uz pomoć knjiga mogu maštati i zamišljati kako sam postala što god želim biti, pomogla svijetu, putovala svim kontinentima, stupila na mjesec, sve planete i Sunce unatoč temperaturi, nedostatku kisika i ostalog ili da sam pak krenula na neograničeno istraživanje oceana na leđima morskog psa. U knjigama nema granica, nemoguće postaje moguće, nevidljivo se vidi, životinje razumiju naš kao i mi njihov jezik, i najtiši zvuk čujemo, i najmanji miris osjetimo. Znam kako svijet nije šareno i lijepo mjesto, no lijepo je barem na neki način predstaviti ga boljim nego što jest.

Sve te čarolije koje vam knjige nude uistinu su posebne i mislim kako bi se čitanje trebalo više poticati jer osim opuštanja, njime se i misaono razvijamo. Knjige su za nekoga samo puste stranice i uništavanje drveća, ali meni predstavljaju puno više od toga. S njima upoznajem jedan novi svijet prepun novih saznanja, nada, putovanja i avantura, Taj svijet nam se ne može oduzeti, u njega možemo otići kada želimo, možemo vidjeti što god želimo i predstavljati se na način na koji želimo. Tamo nas nitko ne osuđuje jer taj svijet krojimo mi po našoj mjeri i našim željama.

Tea Šijaković, 8. razred

Zbogom, osmaši, učitelji i moja školo

Prvi sam put došao u Osnovnu školu Mljet s deset godina.

Tamo sam upoznao svoj novi razred u kojem sam sada četiri godine.

Kada sam ih isprva upoznao bio sam jako sramežljiv i sve mi je čudno bilo. O novoj školi sam toliko malo znao da nisam mogao sam doći do razreda. Isto mi je bilo čudno kako je puno učitelja koji mi ne predaju, pa sam ih nekad slučajno nazvao imenom. Znam, znam, dobro pamtim imena. Tako sam jedan dan pričao sa Gabrielom na stepenicama te sam učiteljicu iz kemije tako lijepo pozdravio. Kada je prošla, Gabriel je umirao od smijeha, a i učiteljica me opomenula, ali tada nisam razmišljao kako meni ne predaje svatko. Eto, ove godine se rastajem od ove škole, a i, nadam se, cijeli moj razred. Mogu reći kako smo uvijek nešto zanimljivo radili te kako smo bili najaktivniji razred, uvijek s nekim prijedlozima poboljšanja te raznim idejama. Često su nas zvali advokatima, nekad i pingvinima. Moram priznati da mi je draže pingvini. Kada bih se opraštao od ove škole ne bih mogao reći što bi mi nedostajalo jer mislim da ću to tek saznati u srednjoj, jer ću tamo vidjeti njihove mane i propuste. Mislim da bih tada mogao sastaviti listu, samo se nadam da neće biti prazna, dobro šalim se. Što se tiče učitelja, nadam se da će biti dobri, ali, kada bih birao, uzeo bih dašak strogoće učiteljice iz prirode, razredničinu smirenost u kriznim

situacijama, kreativnost te "fix ideje" učiteljice iz matematike. A kod razreda bih uzeo vreću Renove pozitivne energije, kada bismo se njoj okrenuli cijeli svijet više naftu ne bi crpio, Ivanovo veselje, prstohvat Josipove bezbrižnosti, Markovu i Norinu kreativnost, Nikinu opuštenost, Monikinu urednost i marljivost, Teinu preciznost te Petrine jezične sposobnosti i razredničinu komunikativnost. Kad bih sve to imao dobro bi bilo.

Za kraj, drago mi je što sam dobio vrijedan razred u svakom smislu te riječi, školu osnovnu ću pamtiti te sve učitelje koji su me učili raznim stvarima ovih dugih godina makar, nažalost, svaka brže protječe, a svom razredu želim poručiti da nikad ne odustaju te da sve pokušaju kako bi ostvarili svoj san te da se ne boje upisati srednju jer su i lošiji upisivali pa završavali te neke ne nude znanje ni približno ostalima.

Nikola Sršen, 8. razred

Moji roditelji - barbaroge ili prijatelji?

Svi znamo kako tinejdžeri tijekom puberteta "gube kontakt" s roditeljima, pa tako i ja. Jesu li moji roditelji kao kod većine mojih vršnjaka ili zapravo prijatelji? To ću pitanje razraditi u ovom sastavu.

Moji roditelji znaju biti i barbaroge i prijatelji ovisno o trenutku. Barbarogama ih čine klasična obilježja mljetskih/balkanskih roditelja koja ću spomenuti u nastavku. Iako oni misle kako njihove tehnike kojima nalikuju na barbaroge rade, to nije istina. Svi smo upadali u probleme, zar ne? Međutim, kada to roditelji saznaju, ili će šutjeti ili će nam iskrvariti uši od deranja.

Nijedan od ovih načina reakcije nije učinkovit, prvi iz očitih razloga, a drugi zato što su velike šanse da će se dijete oglušiti čim čuje deranje ili će stvari početi razvrstavati na one za koje bi se roditelji derali i za one koje ne bi. A oni misle kako su ispravno postupili!

Također nam je poznata rečenica "što će selo reći?!" Izreka koja datira iz srednjeg vijeka i uči nas kako trebamo uvijek razmišljati o onom što drugi misli i što će reći, a to ne trebamo i ne smijemo! Svi imamo drugačiju percepciju normalnog i nenormalnog i zato je mišljenje sela o našim vlastitim odlukama nebitno! No kad bi se to moglo i mojim roditeljima objasniti, onda to ne bi bili roditelji.

I velika mana mojih roditelja i drugih je favoriziranje muške djece o kojem svi znamo dovoljno, a s obzirom kako ne želim ovu zadaću pretvoriti u "pljuvanje" po muškom rodu kao svaki moj sastav, neću ulaziti u detalje (mogu napisati posebno sastav o odgoju muške djece i posljedicama toga odgoja ako Vi želite). Sada ću, napokon, prijeći na stvari koje moje roditelje čine mojim prijateljima. Prvo, puštaju me svugdje vani i ne zovu me kada sam vani (eventualno jednom i to bude poziv od dvadeset sekundi): Drugo, puštaju me u "skitnju" sa drugim članovima obitelji po gradovima i također mi ne smetaju za što sam im izuzetno zahvalna. Treće, s mamom mogu pričati o svemu i ogovarati muški rod odakle potječe mnogo mog znanja za prethodne sastave. Četvrto, uvijek su mi na usluzi kada god nešto trebam i živim u odličnim uvjetima. I peto, kad god je situacija u kući zapaprena, tata je tu kako bi sve smirio što je samo jedna od njegovih vrlina.

Za kraj moram napomenuti kako moji roditelji nisu roboti nego živa bića s dobrim i lošim stranama kao i mi djeca. Ali bez obzira na to, moji roditelji imaju neizbrojivo mnogo dobrih strana i nisu ograničeni na onih pet koje sam nabrojila.

Petra Marković, 8. razred

Zbogom, osmaši, učitelji i moja školo

Zbogom, osmaši, učitelji i moja školo. Rastajemo se nakon dugih osam godina. Bilo je zanimljivo - u najmanju ruku. U ovih osam godina stvarno se svašta izdogađalo kao na primjer pokvareni radijator koji je svako malo puštao vodu ili slomljena vrata koja se nikad nisu dala otvoriti i još puno drugih stvari o kojima ćemo drugi put. Nakon dugih osam godina odlazimo s otoka i upoznajemo novi razred, nove učitelje, novu školu, novo sve. Iz malog sela odlazimo u velike gradove, nije to lako. Moramo odlučiti čime se želimo baviti u životu, znači o ovom periodu nam ovisi čitav život. Neće nam biti lako, ali nema veze, nismo ni prvi, a ni zadnji koji moraju donijeti tu odluku. Najteže će nam biti ostaviti prijatelje koje znamo cijeli život i naviknuti se na novu okolinu. Neki će se svaki vikend vraćati na Mljet, ali neki kao Nora, Ivan ili ja, koji nećemo živjeti tako blizu dolaziti ćemo praznicima. Bilo nam je lako sa starim učiteljima jer znamo kakvi su, a i oni znaju kakvi smo mi. S njima smo se zezali i znali smo kada je kraj zezanja i kada moramo početi nešto raditi. No dosta o tome što je bilo i kako je bilo. Ubrzo započinjemo novo poglavlje i bit će zanimljivo i stvorit ćemo puno novih uspomena.

I za kraj vam imam samo reći sretno i nadam se da ćete se rado sjećati svih uspomena i događaja tijekom ovih osam godina.

Nika Stjepović, 8. razred

Moji roditelji - barbaroge i prijatelji

Bit ću u potpunosti iskren i odmah ću na početku sastava reći kako me ova tema zaintrigirala čim ju je učiteljica spomenula čitajući sto i jednu potencijalnu temu druge školske zadaće, a kada ju je napisala na ploču kao jednu od pet tema koje su nam stvarno ponuđene za pisanje, bio sam presretan. Ovaj uvod pomalo zvuči kao da se spremam napisati optužnicu za svoje roditelje jer su mi napravili tko zna što, ali razmišljajući o njima primjećujem kako to i neće biti slučaj. Ovaj ću sastav iskoristiti kao kritiku ili osvrt na njihove roditeljske sposobnosti i tehnike, naravno iz moje perspektive.

Ne znam je li mi pametnije početi od mame ili od tate pa ću početi od našeg odnosa generalno. Smatram kako u našoj obitelji vlada sklad i mir sve dok netko ne poludi i započne Treći svjetski rat čije se posljedice uglavnom svale na mene. Taj netko kojem dođe žuta minuta je obično mama ili ipak ja. Ona obično poludi jednom mjesečno iz nekih svojih razloga, a ja ne oklijevam ući u raspravu s njom i onda nastane "neo-Hirošima", a ja obično poludim iz dosade svako tjedan dana pa posljedice budu neusporedive s Hirošimom. Kada smo ustanovili razloge rasprava i/ili svađa u kući, vrijeme je da dam kritiku na reakcije oba roditelja iz mog gledišta.

Odlučio sam ipak početi od mame jer dame imaju prednost. U prosječnoj raspravi mama ne zna želi li biti Josip Broz Tito i sukladno s time uspostaviti diktaturu ili želi biti neki pro-zapadni vladar i pustiti narod da priča kako to obično biva u demokratskim zemljama. To me zna zbuniti jer mi se čini da jednu minutu priča kako je i ona jednom bila u mojim godinama i bila još luđa od mene (uvijek to spomene nevezano uz temu, tako pokazuje razumijevanje), ali odmah iduću minutu počne ispitivati sama sebe gdje je krenulo po zlu pa su djeca danas tako "raspuštena". To je u mojim očima čini stvarno kontradiktornom osobom, a samim time i nepovjerljivom osobom. Kada se potrudim, nađem način da joj na njenom jeziku objasnim svoje želje i zahtjeve te da ju uvjerim kako njezini argumenti nisu u skladu s nečime za što se do tog momenta zalagala. Kada dođe do moje pobjede, mama odluči iskoristiti svoje tajno oružje i uzme mi mobitel... Time samo prihvaća svoj poraz i prestaje se prema meni odnositi kao majka, a počne se odnositi kao politički protivnik jer ne razumije kako roditelj ne mora uvijek biti u pravu. To mi uopće više ne smeta jer mi mobitel vrati za maksimalno sat vremena i onda se opet izmirimo. Ne znam kako će se te kratke ali učestale (i obično besmislene) rasprave odraziti na moju psihi i mene u budućnosti, ali vrijeme je tu da nam otkrije. S druge strane imamo mog tatu

koji ima drugačiji pristup rasprave sa mnom. Zbog njegove česte odsutnosti u kući i teškog rada za našu lagodnu budućnost, često ima kratak fitilj za moje fiks ideje i rasprave o njima. Nevezano uz to, on ipak prakticira demokratsku raspravu, ali njeogva se gledišta zbog dobne razlike često razlikuju od mojih što rezultira njegovim uzimanjem mog mobitela kojeg potom uzima mama i vrati mi ga za sat vremena. Sve u svemu rasprave su nam česte i ponekad nepravedne zbog nerazumijevanja između mene i njih kao osoba između kojih je velika dobna razlika, ali smatram kako će se te rasprave znatno smanjiti mojim odlaskom u srednju školu.

Kao zaključak ovog sastava želim reći kako ja svoje roditelje ne vidim kao barbaroge već kao prijatelje bez obzira na naše rasprave, melodrame, ratove, uspone i padove. Rekla mi je prababa: "Sine, roditelj ti je uvijek najbolji prijatelj". Vjerujem joj i vjerujem kako sve što rade, moji roditelji rade za sestru i mene. Oni su moji najbolji prijatelji bez obzira na manjak demokracije u njihovim roditeljskim tehnikama i na neke nesporazume koje imamo. Ne želim da ovaj sastav vide kao napad na njih već samo kao osvrt na zadnjih skoro petnaest godina našeg "druženja".

Marko Market, 8. razred

Moji roditelji - barbaroge ili prijatelji

Moji roditelji nekad mogu biti barbaroge, ali i prijatelji. Ja mogu pretpostaviti što će biti u trenutku, ali nažalost to nije sto posto sigurno.

Krenut ćemo od škole. Moj tata je jednostavan po tom pitanju, njega ne brinu moje ocjene i smatra da je svaka ocjena za učenika. Mislím da se može lako pretpostaviti zašto misli na taj način, nije bio odličan učenik. Pitate se kako znam, pričao mi je svakakve priče čak i kako su njegovi prijatelji i on bušili gume autobusa kako ne bi išli u školu. S druge strane iz maminih usta čujem samo pohvale. Ne mislim da to nije istina, već mi to malo ne drži vodu, ali tko zna možda je nevinu optužujem. Nekad čak imam osjećaj kako ona više brine o mojim ocjenama nego ja. Sve u svemu kad dobijem lošu ocjenu bolje je prvo reći tati pa mami, Kad smo završili sa školom možemo krenuti na općenito život. Opet ćemo krenuti s tatom jer s njim provodim manje vremena. Ne zato što smo u nekim lošijim odnosima, već zato što radi na brodu. Kad je kući sve ovisi o vremenu ili možda mjesecu. Naprimjer ako je veljača i nema puno posla po kući cijeli je sretan i vesel. Međutim, u lipnju je sve obrnuto. Kreće nervoza, a nakon nervoze slijedi ljutnja, stoga taj mjesec se ne družimo. Mama je u svemu osim škole prijatelj. Svaki dan uživamo zajedno bila zima ili ljeto. Nekad se naljuti, ali mi od toga napravimo šalu.

Svako poslijepodne igramo na karte, a nekad volimo pogledati film. U tim slučajima mama se ne ponaša kao prijateljica, već kao sestra. Možda ćete promisliti, ali ti već imaš sestru, mislim da je to više zbog nje jer nije imala sestru. Ljeti je slično, ali nažalost nije isto.

Kad mi dođu prijatelji s njom igramo na karte.

Međutim, nakon mjesec dana kreću mjere. Nema druženja do određenog vremena i bla, bla, bla, ali ne zamjeram joj jer nije ni njoj lako.

Mislim da vam ne trebam više objašnjavat jer ako objasnim detaljnije doći ćemo do istog rješenja. Ovim sastavkom dolazimo do zaključka kako su moji roditelji i prijatelji i babaroge. Koliko god su mi prijatelji istina je da su barem malo babaroge. Ovim putem željela bih reći svojim roditeljima da se ne obaziru na loše stavke jer nitko od nas nije savršen ili možda samo babaroga. U svakom dobru ima nešto loše i obrnuto.

Nora Đivanović, 8. razred

Knjiga me vodi na nezaboravna putovanja

Sve više ljudi ne cijeni moć knjige, internet ju je zamijenio, a te osobe su, sve više provodeći vremena na njemu, zaboravile na čitanje.

Gledanjem filmova i serija mi postajemo neka treća osoba koja sve vidi i čuje, no nikad nismo dio radnje, to jest ne sudjelujemo u njoj. Knjige nam upravo to omogućuju. Osoba koja čita jedna je od likova, a zahvaljujući tome postaje kakva god želi, odvažna, hrabra ili pustolovna, nije bitno. Sad kad znate neke od prednosti čitanja saznat ćete zašto ja čitam. Počela sam dobrovoljno čitati u drugom ili trećem razredu. Već tada ono mi je pružalo utjehu i užitak. Naime, jer sam bila sramežljiva djevojčica koja nije imala hrabrosti stati u svoju obranu, a čitajući knjige mogla sam biti kakva god ili koja god osoba sam željela. U knjigama radite razne nepodobštine, a opet, sve se može završiti dobro. Osjećala sam se, a da me krivo ne shvatite, osjećam se još uvijek slobodno i sretno dok čitam. Kao što sam već spomenula, knjige mi pružaju utjehu, u teškim trenucima imam mogućnost pobjeći u drugi svijet i zaboraviti na sve svoje probleme. Možda ćete se i pronaći u jednom od likova te shvatiti kako riješiti svoje probleme i postati najbolja verzija sebe. Ja najviše volim čitati fantaziju, s njom preživim najbolja putovanja koja, srećom, nije lako zaboraviti. Tamo imam sposobnosti

kakve je nezamislivo imati u stvarnom životu. Fantazija vam pruža mali predah od ovog svijeta, umjesto učenja borite se mačevima, vašu kuću zamijeni dvorac, vašeg ljubimca zmaj, mislim kako ste shvatili poantu. Osim fantazije dobra će vam putovanja pružiti i kriminalistika. Sada se možete naći na mjestu detektiva koji istražuje ubojstvo ili možda svjedoka istog. Koji god da ste bili, bit ćete puni adrenalina, a mozak će vam raditi sto na sat.

Također će vaša opažanja biti puno izraženija.

Romantika vam pruža užitek u osjećaju ljubavi, a mislim kako ju je najbolje čitati kad se osjećate tužno ili čak izgubljeno. Pomoći će vam naći svjetlost u mraku, drugim riječima rečeno, u svakom danu naći ćete trenutak koji vas je ispunio srećom zato što ćete biti svjesni svih osoba koje vas vole. Također, početi ćete razmišljati i pitati se jeste li možda već upoznali osobu s kojom ćete provesti budućnost.

Cilj ovog teksta bio je potaknuti vas na čitanje te trebate zapamtiti da vas ni najbolji film neće odvesti na nezaboravno putovanje kao jedna knjiga.

Monika Matana, 8. razred

Moja obitelj

**Moja obitelj je
najbolja na svijetu.**

Svi se volimo i veselimo.

**U nas što god te muči
možeš reći, jer ti možemo
pomoć**

**Tu su i baka i djed/spasitelj
situacije, kad se mama i tata
naljute trk u bake na
kolače.**

**I Vi volite svoju obitelj
jer je to najljepša i najvrijednija
stvar na svijetu.**

Marko Market, 6. razred

Moja obitelj

Moja obitelj, mama, tata, braća, sestra i ja. Ujutro smo svi u žurbi, a popodne je mirno kao more kad je bunaca. Nitko se ne svađa osim mene i moje braće, oko malih sitnica se uvijek posvađamo. Nekad poželim da sam jedina u obitelji, a onda drugi dan budem sretna što imam braću i sestru, jer bi moje djetinjstvo sigurno bilo dosadno bez njih.

Za mamu i tatu najviše sam zahvalna.

Nina Lazar, 6. razred

Moja obitelj

Moja obitelj je sve na svijetu. Da je nema bilo bi tužno, ona je moja sreća. Jako ju volim.

Uvijek je uz mene, pomaže mi, igramo se.

Oduvijek je sa mnom, kud ja prođem ona je uz mene.

Jako volim svoju obitelj

Julija Ugrina, 6. razred

Majčin dan

**Draga majko,
volim te jako.**

**Želim ti čestitati,
danas te iznenaditi.**

**Nije ti rođendan,
ali je majčin dan.**

**Zato ti sretan
i naj sretniji
majčin dan!**

Pavla Market, 5. razred

Obitelj

Obitelj je blago.

To je velika sreća.

**Puno pomaže i puno daje
i za to je potrebno malo ljubavi.**

VAČ I N HRANJENJA

mladost je hrani planktonom i biofilmom.
 Bičinkarna riba.
 karkulica. Brzo raste,
 u prvoj godini, štukac napravi
 samo: lošljenje, menjenel
 prve ribe.

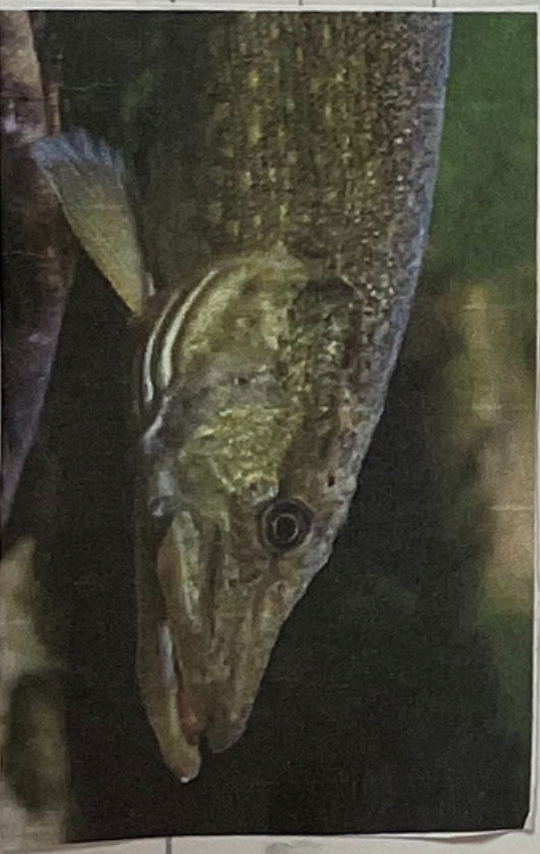
RAZMNOŽAVANJE

Štuka se razmnožava od veljače na jugu, do milijuna na sjeveru.
 Zemeljski ribar
 mjestu bogatu travom
 početak oko 20000
 jajim koji mužjaci
 odmah oploduju.
 Jaja su rizično obložena
 čašom mlijeka.

ŠTUKA

Štuka raste brzo. Tijelo i veliki je
 gradski. Glavni je žilofka i
 u velikim mrežama.
 Je opremljen s oko 700 zubu,
 najbržih predni vrata.
 Otraga je još i riba
 koja se letno ne mijenja.
 Za mužjaka zabet
 najbrži riba.

STANJE

Najviše voli mlije
 vode, gube tjelesne
 bogate u zelenom
 puno raznih
 ne one može
 prvi nezahvalni.

PONAŠANJE

Ona je lovači
 sposobna stajati
 i najbrži
 budi je u
 poluživotu,
 je prednja
 ali budi je
 u mlije
 spremni je
 na mlije.

**VJETAR
Huči buči
strašni vjetar
lomi grane
kao sretan.**

**A ja jadna mala
umrla sam od straha
jedva čekam da vjetar prođe
I sunce nam opet dođe.**

PATRICIJA SRŠEN, 3. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

**ODLAZAK U LJETNI KAMP S DJECOM SUPERHEROJA
Djeca rade tulum. Mame i tate lude. Djeca
pomahnitaju. Začuje se alarm. Tatarata! Na
plaži je bio požar. Oblačenje u super odijela. Jedan
je dječak bio debeljuškast. Jedva je
stavio kaiš. U pozicije! I KIK! Opali kaiš u starca.
Transformacija! Jedan se dječak
pretvori u crijevo za vodu, a drugi u cisternu. Ugasili
su vatru. Mame i tate izlude. Do
plaže su napravili barem milijun udubina i
ogrebotina.**

HANA NODILO, 2. RAZRED, PŠ GOVEĐARI

KAZNA ZA RIBE

MORE: RIBE, ne letite tako! To boli!

RIBE: Ali mi moramo letjet.

MORE: Naplatit ću vam kaznu!

RIBE: A koju?

MORE: Onu kojom ćete letjet iz mene!

RIBE: Dobro. Bok! Zummmm!

MORE: Stanite istoga momenta ili ću vas gađat pjatima!!

RIBE: Auuuuu! To boli!

MORE: Reko sam vam.

NADA SKURLA I MIA STRAŽIČIĆ

3. R. PŠ GOVEĐARI

PRIČAMO PRIČU O USKRSU – pričanje po nizu slika

Mare I Pero bojaju jaja. U košari je ostalo još četiri jaja. Obojali su sve i bili su zadovoljni. Pero I Mare su se dosjetili tuckanja jaja. Pero je tucnuo svoje jaje o Marino jaje. Iz njih su se izlegli pilići. Svi su rekli **SRETAN USKRS!**

NIVES NODILO

1. RAZRED PŠ GOVEĐARI

PRIČAMO PRIČU O USKRSU – pričanje po nizu slika

Marta I Ivan bojaju jaja. Ivan se dosjetio da mogu obojati jaja šareno. Bili su sretni što su uspjeli obojati toliko jaja. Ivan se dosjetio da bi se mogli tuckati jajima. Tad su se izlegli pilići. Svi su viknuli **SRETAN USKRS!**

ANA STRAŽIČIĆ

1. RAZRED PŠ GOVEĐARI

MOJA MAMA

**Moja mama je dobra,
vesela, nježna i lijepa.
Lice joj je nasmijano. Oči
su joj smeđe i
krupne. Njezina je kosa
crna, kratka i ravna.
Ruke su joj nježne i
tople. Volim svoju
mamu jer je dobra i
pažljiva.**

MARIJA DABELIĆ

1. RAZRED PŠ GOVEĐARI

KOKOT

**U selu ima jedan kokot.
oko njega vrata koja
imaju lokot.**

**Sve koke za njega se bore
njegovu ljubav mole.**

**On hoće koku iz drugog sela,
a ona njega nije htjela.**

**Kokot na kraju ostane sam
pa pita drugu koku
da mu ljubav da.**

BOŠKO DABELIĆ

2. RAZRED PŠ GOVEĐARI

KOKOT

Fermo kokot na kami,
pa sve skače goru-dolu,
para mu se da će zora
al' kokoši još spu.

Diž'te se ljenure kokot kukuriječe,
poslat ću vam mangura da vas zaliječe.
Pod kvočkon je dosta jaja,
bit će pipleta Bogu hvala!

HANA NODILO

2. RAZRED PŠ GOVEĐARI

Pismo iz polja

**Bijele tratinčice na livadi zelenoj,
žuti maslačak provirio iz trave.
Djeca sjede po maslini prastaroj,
samo se vide njihove glave.**

**Ptice cvrkuću,
pčele zuje.
Zečevi skakuću,
bumbari bruje.**

**Vjetar mi njiše glavu,
šareni leptiri lete.
Legnem na travu,
dok paučić mrežu plete.**

**Sunce grije,
veselim se proljeću.
radosno se smijem,
proljetni dani dolijeću.**

Proljetni razgovor

Stiglo je proljeće. Svi se bude, a prvi među spavačima su i proljetni cvjetovi.

VISIBABA:Oh! Baš je lijepo opet biti iznad zemlje da malo protegneš noge i udahneš svjež proljetni zrak! Najbolje je to što se uvijek budim prva, pa i prva sve razgledam.

Nakon nekog vremena probudi se i kukurijek.

KUKURIJEK:Ahh! (pospano) Zdravo visibabo!Kako si?

VISIBABA:Odlično sam, ali mislim da ti se još spava!

KUKURIJEK:Istina, jer se budim rano kao i moj brat pijetao.Hej, gdje su ostali?

VISIBABA:Strpi se...

Nedugo zatim...

JAGLAC:Bok društvo!Što ima?

VISIBABA:Ma ništa,sve po starom,ali vidim da imaš novu trubu!

JAGLAC:Da,da.Dobio sam je na poklon za rođendan koji mi je bio prije dva dana.

Odjednom nikne i sunovrat.

SUNOVRAT: Ej ekipa! Što se radi?

KUKURIJEK: Pričamo i čekamo ostale.

SUNOVRAT: Super! Upravo sam čuo od perunike da dolazi...

PERUNIKA:Evo me!Oprostite, trebalo mi je vremena da se obučem...Što sam propustila?

JAGLAC:Ništa nisi propustila.Upravo smo pričali o tebi...

RUŽA:Mjesta!Stiže ljepotica!

VISIBABA:Ooo ružo!Koliko se nismo vidjele!

RUŽA:Stvarno!Sad sam čula da će jorgovan kasniti.

SVI: O jorgovane!

Noć knjige

Noć knjige je manifestacija kojom se tradicionalno obilježava 23. travnja - Svjetski dan knjige i autorskih prava. Po prvi put, ova se manifestacija održala i u Osnovnoj školi Mljet pod nazivom Knjiga i film pa su učenici koji su sudjelovali u natjecanju Čitanjem do zvijezda predstavili film po svom izboru i usporedili ga s istoimenom knjigom. Potom je uslijedila projekcija filma.

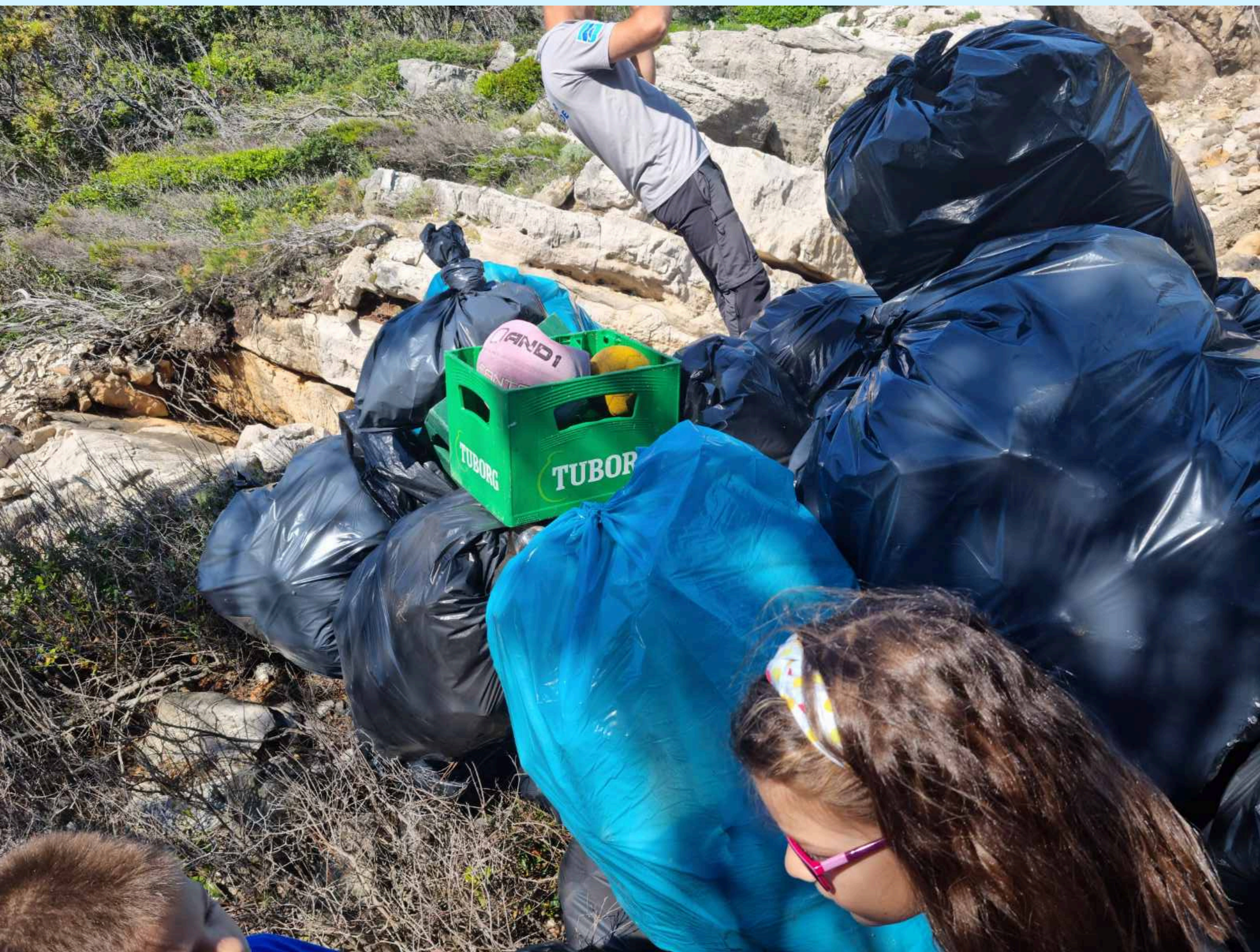

Otok Mljet je hrvatski najšumovitiji otok, ali ne bi nosio taj epitet da nije pod budnim okom mljetskih vatrogasaca. Zato smo ove godine posjetili JVP Mljet 9. svibnja i čestitali im sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca, koji se inače slavi 4. svibnja.

Nismo mogli odbiti poziv NP Mljet pa smo u suradnji s njihovim vodstvom i volonterima očistili uvalu Travnika u Kozarici pomičući tako svijest o zaštiti okoliša. Između ostalog, društvo vrijednoj ekipi pravio je i svjetski poznati fotograf Justin Jin, fotograf National Geographica koji je akciju zabilježio svojim fotoaparatom.

Vrijedi se prisjetiti starih dana. Nije uzalud povijest učiteljica života. Tako su se i roditelji učenika PŠ Goveđari vratili u stare dane igrajući sa svojom djecom zaboravljene igre te tako obilježili Svjetski dan obitelji. Učenicima i roditeljima su podjeljene diplome kao zahvala za nezaboravan dan.

**Svake godine učenici PŠ Goveđari
2. travnja obilježavaju Svjetski
dan svjesnosti o autizmu. Ove
godine su izradom plakata i
puhanjem plavih balona
simbolično proslavili taj dan.**

Povratkom u školske klupe, vrijedni školarci nastavili su istraživati svoje sposobnosti pa su tako izradili 6 kućica za ptice koristeći se drvenim otpadom. Kućice su postavljene na području NP Mljet i djeca se brinu o njima

Biti učitelj, to je fora,
svaki učenik slušati te mora.

Samo da znate,
učitelj nije lako biti
jer moraš djecu
svemu naučiti.

Da sam ja učitelj,
padale bi petice i četvorke,
a u imeniku ne bi bilo
mjesto za dvojke.
Učitelj biti nije lako,
a to želi probati
dijete svako.

Marin Sršen

Život

Živjeti život na Zemlji je dobro. Dobro je živjeti i u dobra i u loša vremena.

Za života susrećemo mnogo ljudi. Važno je primijetiti ih.

Svi vole život, no mnogi ga ne žive kako treba. Da bi živio život, moraš odmoran krenuti u novi dan. Umor otežava svaki korak. Moraš svijetliti!

Život je put! Na tom putu ima puno raskrižja. Neka su skrivena, neka su zamke, a neka su ti otvorena. Treba samo odabrati pravi put. Tada ćeš živjeti vedro.

Činite, gledajte i širite dobrotu! Jer - jednom se živi. I svaka izrečena riječ utječe na naše živote.

Poštujte život, darujte ljubav jer kada se umorite ljubav će vas podići. Zacijelite život blagošću i dobrotom.

A kada dođe kraj puta, osvrnite se kako biste vidjeli svoj život. Ako su za vama ostala dobra djela i ljubav, bez straha možete krenuti na put u sljedeći život.

Amalka Sršen

